

[Energiministeren]

Jeg har noteret mig, at forslagsstillerne ikke foregiver, at man nødvendigvis har været i stand til at have alle perspektiver med i beregningen, eller at den nødvendigvis derigennem skulle være fejlfri. Jeg tror, vi altid – det gælder også for mit vedkommende – må erkende, at sådanne beregninger er behæftet med en vis fejlmulighed. Men på den anden side er det vigtigt, at vi får nogle dimensioner frem, sådan at drøftelsen af disse ting kan hvile på et så realistisk grundlag som muligt. Men jeg føler mig temmelig overbevist om, at der i de økonomiske perspektiver, som fra forslagsstillernes side er fremstillet i forbindelse med den målsætning, man beskriver, er betragtelige fejl i den økonomiske dimension.

Til fru Mette Groes, som nævnede, at man fra socialdemokratisk side var sindet at komme med forslag om energikommissioner i de enkelte kommuner, kan jeg kun sige, at det vil jeg vente med at tage stilling til, indtil jeg ser den konkrete udformning af det. Som jeg opfatter det, fru Mette Groes sagde, må der vel nærmest være tale om en ændring i den kommunale styrelseslov med indførelse af et nyt indstillende organ i forhold til den endelige kommunale beslutningsproces. Jeg går ud fra, at det, som er gengivet i dagbladet Aktuelt i dag, side 4, hvor der står, at forslaget var med i et debatudkast til socialdemokratiets organisatoriske opbygning, derfor er en lille fejltagelse.

Fru Mette Groes var inde på spørgsmålet om holdningen til vedvarende energi og fremholdt socialdemokratiets holdninger her som uforandrede og kritiserede den nuværende regering for at afvige noget fra det, som den tidligere regering havde stået for.

Fru Mette Groes havde så i samme ånddrag en rosende bemærkning til Nordvestjyllands Energicenter, og det bringer mig naturligt til at erindre om, at der i det spørgsmål i hvert fald er sket en forskydning, for nu at tage et mildt udtryk, fra den tidligere regerings tid til den nuværende oppositionsperiode. Fru Mette Groes har i hvert fald anlagt et anderledes positivt synspunkt på dette center end det, som hr. Poul Nielson anlagde, for hvis jeg ikke husker meget forkert, afviste han det selv samme forslag i meget klare vendinger. Men den diskussion behøver vi ikke at fortsætte; vi har før været inde på, at der kan være andre vilkår, når man er i op-

position, end når man er i regering, og det tror jeg er en politisk kendsgerning.

Flere, bl.a. fru Lone Dybkjær, hr. Kalnæs og hr. Waldorff, var inde på spørgsmålet om, i hvilket omfang man skal regne dagpenge med ind i forbindelse med vurdering af den økonomiske rækkevidde af sådanne projekter til vedvarende energi, som vi taler om i dag. Jeg tror, det er vigtigt, at man fastholder, at den økonomiske belastning, som en investeringsopgave er, må opgøres på samme måde for alle de forskellige samfundsopgaver, vi diskuterer, og at man ikke i den ene sammenhæng siger: så modregner vi så og så meget i sparede dagpenge, hvorved man når ned på et helt anderledes lavt investeringsløb, som man så sammenligner med nogle andre projekter. Jeg tror, at det for debattens karakter og for den politiske diskussions seriøse karakter er vigtigt, at vi prøver at have det samme grundlag, sådan at vi ikke sammenligner en Storebæltsbro ud fra én økonomisk ramme med vedvarende energiinvesteringer, hvor man så trækker halvdelen af udgifterne fra, idet man modregner såkaldte sparede dagpenge.

Jeg tror endelig, at det er vigtigt at have sig for øje, at de midler, som man diskuterer til en påtænkt anvendelse, jo altid også skal sammenlignes med, hvad de samme midler ville have kunnet medføre investeret i andre sektorer af samfundet, både med hensyn til beskæftigelse, med hensyn til valutaindtjening og samlet god virkning på samfundet. Det skal være min opfordring i forbindelse med drøftelsen her i dag, at vi søger at have sammenlignelige tal for de forskellige formål, som vi gerne søger at sammenligne.

Mette Groes (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Kalnæs, at det dér med at måle vores virksomhed for de alternative energikilder på Båring-Asperupsagen finder jeg en lille smule urimeligt. Vi har i vores tid ydet tilskud til forbrugerne, tilskud til producenterne, tilskud til energilandbyer, tilskud til store halmfyr, tilskud til vindmøller, tilskud til biogasanlæg og til diverse forskningsprojekter. Jeg vil gerne sige til fru Lone Dybkjær, at 100 mill. kr. om året jo også er en slags penge.

Så vil jeg sige til ministeren, at det, der er tale om med hensyn til at få energikommissi-